

POKROK ZÁPADU

PUBLISHED WEEKLY. Published by Pokrok Publishing Co., 509-1111th St. - Tel. 1008.

Subscription by mail, - \$1.00 per year. Vychází každou středu.

Vydává: Vydavatelství Spol. Pokroku, 509-1111th St. - Tel. 1008.

Redaktor: R. V. Mikovský.

Redakční úřad: Vydavatelství Spol. Pokroku, 509-1111th St. - Tel. 1008.

Obilky. Drobek a všude obilky v obilném posevu...

Sedláky peníze. Sou nepoboznějí, když se koupí na počtu...

Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Omaha, Neb., 5. září 1900.

Abychom rozšířili kruh našeho čtenářstva, rozhodli jsme se učinit následující prospěšnou výhodu:

Každý kdož zašle nám,

25 centů,

tomu zasíláme budeme Pokrok Západu až do konce tohoto roku.

Za tento nepatrný obnos obdržíte časopis v každém ohledu zajímavý a prospěšný.

Snižujeme předplatné našeho časopisu na pouhý \$1 za rok,

jsme nuceni upozorniti veškeré naše odběratele, že tento nepatrný obnos nám bude muset být zaslán předem a že nebudeme více časopis zasílati na úvěr.

Časopis může být zlepšen jen na základě tohoto systému a my pevně důvěrujeme v naše prátele staré i nové, že nám podají pomocné své ruky ku dalšímu zdokonalování P. Z.

JAKŽ DIV, ŽE V KANSASU BYLY TAKOVÉ VĚTRY, když tam meškali Bryan; on tak rád mluví "do lůtu".

ČINSKÝ DRAK, který sálal před nedávnem ještě ohněm, stal se pojednou krotkým beránkem, očekávajícím rozsudek vítězných spojencův.

MŮŽETE MLUVIT O TRUSTECH PŘED některými pokroky, ale jen se neznámí o cukerník, ledovém a stříbrník; ty jsou v rukou demokratických milionářův a proto jsou "all right".

TAK SE ZDÁ, ŽE NEZBYDE NĚMECKÉMU maršálkovi Walderseeemu nic jiného, nežli aby si nechal "udělat" několik vítězství na psacím stroji, podle vzoru svého kolegy, nebláhového generála Weylera.

NAŠE ČESKÁ PŘÍSLŮVÍ JSOU HLUBOKÝM zdrojem moudrosti. Jedno z nich ku př. praví: "Lepší hrstka jistoty nežli pytel naděje." Ale mnozí českí občané vzdor tomu jsou ochotni obětovati letos tu hrstku republikánské jistoty za pytel demokratické klamné naděje tak jako učinili v r. 1892 ku své nenapravitelné škodě.

NYNĚ SE DOKONČE PROHLÁŠUJE, ŽE Sewall, kandidát pro místopředsísta, který s Bryenem stál na jednom listku před čtyřmi roky, letos demokratické straně dal "kvindlé" - To může zvolit Bryan s hlubokostí své těžkosti: Má naději mizí jako jarní sníh, tak snadno bylo jich - tak málo zbylo z nich!

"SLAVIE" ZE DNE 24. SRPNA PŘÍ- ažli se nějaký dopis od jistého p. Ast. Vířka, bývalého demokrata, který střílivě posuzuje naši politickou situaci a uznává, že nynější vláda vytvořila v naší zemi poměry, které mohou uspokojiti každého občana této země. P. Vířka přišel k závěru, že nynější vláda vytvořila svého vlastního nepřítele a proto, že v ní není ani jediné osoby, která by byla schopna s námi spolupracovat.

TO JE BRUŽAL Lidičky, spaste duši, tohle je "ku neuvěření"! V Des Moines, Iowa, je jakýsi potrhýl redaktor, který vydává malý časopis "Des Moines Globe". "Business" mu zrovna nešel, jak by si přál a aby udělal svého listku trochu reklamu, napsal článek, v kterém se přimlouvá za přetvoření naší republiky v konstituční monarchii. Věděl sice, že to jeho psaní znamená zrovna tolik, jako škrtání psa na míleček, ale docílil aspoň co chtěl: o "časopisku" jeho se píše a mluví. Kdožto dříve nikdo ani nevěděl, existuje-li nějaký "Des Moines Globe" na světě, tu dnes některé popokratické časopisy dávají listku tomu takovému důležitosti, jako by byl nějaký

"KDYŽ JE V NEBRASCE ÚRODA, TU jsou zde peníze", vylouvají se naši demokratické přátele, poukazuje-li jim na nynější zlepšené poměry. V r. 1896 byla v Neb-rasce jedna z nejlepších úrod, jaké kdy tento stát měl a byly zde peníze? K tomu je zapotřebí dobrých cen, podmíněných dobrým domácím trhem a ne jen úrody.

"VZDYT V REPUBLIKÁNSKÉ STRANĚ není všechna moudrost zahrnuta!" odpovídají mnozí demokraté podrážděně, když se jim nedostává argumentů. Ovšem, že ne; ani nám nenapadne, abychom něco podobného tvrdili. Ale ukažte nám, kamardí, co moudrého demokratická strana vykonala a které moudré zásady, jež by vedly k prospěchu lidu, hodlá provést a my sami budeme volit pro Bryana. Zde je ten háček: ukažte - můžete-li!

ANGLIČANÉ SE TĚŠÍ BLAHOUDĚJÍ, že Bryan bude zvolen. To věříme. Za demokratův naše miliony vandrovaly do Anglie a Německa a tam dělnictvo mělo plné ruce práce se zakázkami pro Ameriku. Ale nyní vandrojí anglické miliony k nám a americké dělnictvo, bohudík, není donuceno k zahálce žádným nesmyslným zákonem, který anglickému a německému dělnictvu dával hojnost práce, ale náš dělný lid nechal žebrat o polečku.

KDYŽ SLÝŠÍTE TOHO NĚKTERÉHO českého dobráčka zvolati: "to bych musel být svým vlastním zlodějem, abych volil pro kapitalisty!" tu nevíte, máte-li se smáti či splakati nad takovou zasloupeností. Ty veliké miliony farmářů, dělníků, obchodníků, průmyslníků, - z nichž sestává republikánská strana, to jsou aspoň "kapitalisté". Do jisté míry ovšem jsou, ale jen že mají svůj kapitál ve svých pilných rukou a ve svých rozumech, rozeznávají jejich jasné, která strana svými zásadami zemi prospívá, a neškodí.

TEN DOBRÁČKÝ LID, který NEPŘEMÝšlí hlouběji, dá chytit se i na ten největší nesmysl, jakým jest ku př. demokratický strážák militarismu a císařství, "Víte, já bych volil pro republikánskou stranu, já uznávám, že je lepší," povídala nám tuhle jedna z těch dovnitř duší, která se bojí snad i vlastního svého stínu, "ale já nechci být pod císařem!" V roku 1864, když Lincoln ucházel se podruhé o důvěru lidu, tu demokraté strážili americké voliče imperialismem a v roku 1868 opět vytyčili tohoto bubáka před americký národ, leč ten se ho neleknu a Lincoln i Grant zvoleni obrovskými většinami. Ten bubák Bryanův není tedy ani nový a mohou se ho leknouti jen politické děti.

MNOZI LIDÉ NENAÚČÍ SE NIČEHO z politické zkušenosti. Kdyby k farmáři někdo přišel a řekl mu: "poslyš, pro tebe bude lepší, budeš-li pšenič sít v létě a sklízet v zimě," tu by se mu farmář vysmál, poněvadž zkušenost ho poučila o jiném. Ale se zkušeností v politice je to jinak. Třicet roků byla republikánská vláda a vesla a lid i země za ní prospívali až na jeden rok (1874), kde byla světová krize, ale jak smutnou zkušenost máme s demokratickou stranou! Před Lincolnem, za demokratického presidenta Buchanana, byla v zemi veliká bída, (prvá hlta Clevelandova nebyla ve skutečnosti vládou demokratickou, ale republikánskou, poněvadž kongres i senát měly většiny republikánské), ale druhá hlta Clevelandova, s demokratickou většinou v zákonodárných přinesla nám zase bídu. A přec mnozí lidé ještě po celé smutné zkušenosti chtějí být dělat experimenty s Bryanem. Konečně, kdyby byly poměry špatné, kdyby lid upadal do dlůhů jako za demokratické vlády, kdyby obchod a průmysl klesaly, tu bychom to mohli s Bryanem zkusit. Ale dnes, když víme, co máme, když vidíme at na farmách, at v obchodech, at v přibývajících dělnických všude spokojenost, - spočítává by v tom nějaká moudrost dělat politické experimenty?

TO JE BRUŽAL Lidičky, spaste duši, tohle je "ku neuvěření"! V Des Moines, Iowa, je jakýsi potrhýl redaktor, který vydává malý časopis "Des Moines Globe". "Business" mu zrovna nešel, jak by si přál a aby udělal svého listku trochu reklamu, napsal článek, v kterém se přimlouvá za přetvoření naší republiky v konstituční monarchii. Věděl sice, že to jeho psaní znamená zrovna tolik, jako škrtání psa na míleček, ale docílil aspoň co chtěl: o "časopisku" jeho se píše a mluví. Kdožto dříve nikdo ani nevěděl, existuje-li nějaký "Des Moines Globe" na světě, tu dnes některé popokratické časopisy dávají listku tomu takovému důležitosti, jako by byl nějaký

hláskou troubou našeho presidenta. Ovšem vězné demokratické listy na východě i na jihu nevytoukají žádný politický kapitál z toho článku po reklamě práhnuého redaktora, ony vědí, že by to bylo směšnou a nedůstojnou zbraní, která by jim získala u lidí myslících více nepřátel nežli přátel. Tak jako by bylo urážkou dělnictva podkládati bláznivé myšlénky Mostovy za smýšlení veškerého dělného lidu, tak tento článek potrhlého redaktora není ničím jiným, nežli výronem zpraveného mozku jednotlivce, který ve straně nikdy nic neznamenal a neznamená. Onehdy slyšeli jsme v hospodě zvolati jednoho českého populistu: "nejlepší pobit a vypálit všechny ty kapitalisty!" Pomysleli jsme si, že je to blázn, ale ani nám ve snu nenapadlo obviňovati celou popokratickou stranu z toho, co jeden nerozumný člověk řekl, byt' i byl náhodou členem té strany. Ovšem, jako tonoucí chytá se přestěbla, tak popokratická strana v zoufalosti své nemajíc žádné zásady, chytá se každé hlouposti, aby lid od ní se odvracející k sobě zase strhla. Leč je to "marnost" nad marností a všechno marností, jak říkával moudrý Salomonův.

Můžné slovo českého vojína. Každý, jehož oči nejsou zaslepeny strannickou vášní, musí uznati pravdu těchto slov.

Politický tento boj, který se právě rozvinul v naší zemi, má mnohé stíny, z nichž nejčernějším jest hanobení naší vlády a našich vojákův, bojujících za čest amerického praporu na Filipinách a proti polobarbarům, vedeným sobeckým, citlivým vůdcem, který jen proto povzděl odboj proti naší zemi, že stálo mu americké vojsko v cestě k diktátorskému stolci, na nějž se chtěl vyvíšňovati, aby se mohl stát sverchovaným pánem Filipinských ostrovů. Demokratická strana majíc o uzi o zásady, jimž by lid věřil, že mu mohou prospět, chápe se zoufale filipínské otázky, aby z ní mohla vytloukati politický kapitál a v této své lásce lže republikánskou vládu a vojiny na Filipinách bojující jako vrhají, kteří ubíjejí svobodu milující občany!

A mnozí lidé, jimž každé slovo Bryanaovo jest evangelium, ti opakují po svém proroku ta obviňují a hájí bláznem po svých spoluobčanech a po vládě a věří, že demokratická strana jest jedinou zástupkyní svobody v této zemi, kdežto ve skutečnosti tato strana urvala svobodu podlésti se na vládě více nežli 300,000 černochům v jižních státech! "Slavie" má znamenitého dopisovatele, p. Franka Baleye, který měšká nyní jako vojín na Filipinách a jest tedy nad jiné povoláním mužem podati nám správný obraz tamní situace a mužná slova jeho pronesená k obraně českých a k obraně amerických vojákův vůbec, ta by měla otevřítí oči i těm nejzasloupenějším stranníkům politickým.

Frank Baley v odpovědi své na dopis jistého pana Moravice mezi jiným praví: "Vojsko americké nalezá se na Filipinách z rozkazu vlády a tedy z rozkazu amerického národa!" - a na jiném místě svého dopisu odmítá tímto důstojným, mužným způsobem nešlechterné nařknutí páne Moraviceovo. "Posledě vám vaše nejapné tvrzení, že povstalcí jsou zde americký vojskem takřka "mordováni", rozhorleně vrhám do tváře zpět! Byli-li kdo zkařován "zamordováni", pak to byl vždy voják americký, ano vždy! Americký voják zkařován nevráždí, aležť mušná a otevřeně na bojící bojuje, je-li boj nevyhnutelným. Byli-li zde nějaký Filipinci zabiti, pak buďte ujištěni, že to byli povstalcí se zbraní v rukou. Či mají snad americký voják nečinně se dáti postřelit, anebo sbažiti, bez odvědy dát se na útek?" - Jaké to spravedlivé rozhodnutí spočívá v těchto řádcích statečného českého vojína, hájícího zájmy amerického národa a čest amerického praporu před polobarbarskými divochy, kteří beze vsí přičiny ukládali povstali proti naší mu vojsku, jež zbravilo je španělského jha a nepříteli mu uloupiti svobodu, ale hodlalo pouze zavěsti pořádek a civilizaci, jaké zavedeno byly na Kubě a Portoriku, kteréž ostrovy dnes za republikánskou vládou upravených tam poměrů spějí ku blahobytu, jak obyvatelstvo domorodé samo dosvědčuje.

Nuž, kdo se dá jít po těchto mrtvých slovech českého vojína zaslepití falešným křikem demokratickým? - Bolesti blahé přejdou okamžitě vzmete-li si Severový práky proti bolestem hlavy. Proti neuralgickým bolestem není lepšího léku než ná. Cena 25c.

Veliká událost u nich -- všední věc u nás. Pokaždě, když se některý bývalý republikán odvrátí od naší strany - obyčejně z osobních ohledů, "že citlivost jeho nebyla ukojena", tu veškeré popokratické listy ukazují naň s jásotem, jako ku př. nyní na generála Beattyho. Ovšem něco podobného je u demokratů velkou událostí, poněvadž republikáni, kteří se odvracel od své strany, jsou tak říci, jako bílé vrány. Jinak je to ovšem s demokraty, jež houfně hlásí se letos pod republikánský prapor, poněvadž se přestěhovali z republikánské vlády splnila veškeré závazky v platformě své před čtyřmi roky vyslovené a svými zákony a provedeními hospodářskými zásadami přivedla naši zemi a její lid k blahobytu a ke spokojenosti z tohoto vyplývá již.

V jediném městě státu Nebraska sice v Tecamah, dalo se zapsati za členy republikánského klubu tamnějšího 20 - pravím dvacet bývalých demokratů, kteří v r. 1896 volili pro Bryana! Ovšem něco podobného popokratické listy se skřepěním zubů zatajují, ale s jásotem ukazují na jednu bílou vránu republikánskou, jakou jest Beatty. V celku není žádným důvodem pro tu ani pro onu stranu, ale když popokraté z toho vytoukají kapitál, nuže my jim také posloužíme několika jmeny vysoce vynikajících demokratův, kteří - jak naše sousedka praví! - "se s oškli-vostí odvrátili od své strany, ku které po celý život náleželi."

H. English, syn bývalého demokratického kandidáta místopředsísta ze státu Indiana a po celý svůj život demokrat, řekl se své strany ve veřejném prohlášení. - Bývalý vyslanec ve Španělsku, Deaby, zavrhl zásady své strany. - Bývalý demokratický spolkový senátor, generál Palmer, ve službách své strany sešedivěl, stal se veřejným svým prohlášením republikánem. - Bývalý sekretář státního colorádského demokratického výboru z r. 1896 zavrhnul svou stranu. - Plukovník Gentry, člen stábu nynějšího demokratického guvernéra v Kentucky, prohlásil se pro McKialeho. - Oliver C. Sabin, bývalý sekretář mohutné organizace "Silver Knights" (Stříbrní rytíři) odsoudil Bryana a stal se republikánem. - Prozatím to postačí jen jako malá ukázka, že demokraté opouští svou stranu téměř v houčích. My ochotni jsme jmenovati za každého vynikajícího republikána přiblíživšího se k demokratické straně, při vynikajících demokratův, kteří zavrhlí zásady své strany, aby se postavili pod republikánský vítězný prapor!

Jsme v právu či v nepravu? V odpověď p. Janu Havlíčkovi z Toledo, O., a jiným stejně smýšlejícím.

Každý americký občan má právo ku vlastním svému politickému přesvědčení, ale zároveň má i povinnost, aby své politické přesvědčení si zbudoval na základě fakt a ne na základě neoprávněného štvání a předsudků. Pan Jan Havlíček z Toledo, O., zaslal nám nedávno dopis, v kterém činí nám věřičky pro stanovisko, jež jsme zaujali v nastávajícím volebním boji a my s radostí chápeme se té příležitosti, abychom p. Havlíčkovi a ostatním smýšlejícím, odpověděli a zároveň jim dokázali, že je přímno naší povinností jako poctivých rádců lidu, státí na straně republikánské.

P. Havlíčkovi, jako tak mnohým jiným, přirostlo blaho filipinských barbarů a Aguinaldověmu lidu a naší vlasti. Jedno z našich dobrých přátelův českých praví: bližší košile než kabát, ale to neplatí pro naše demokraty. Ti ochotni jsou obětovati blahobyť a zlepšené nynější poměry ku vůli Filipincům, obviňující nyní vládu, jak i p. Havlíček činí, z despotismu.

Bránit se proti napadení sonyvaným sobeckým a slávychtivým vůdcem Filipincův, Aguinaldem, je despotismem, ale uloupit 300 tisícům černochův volební právo - jako demokraté učinili v několika jižních státech - to není despotismem, to je úplně v pořádku. Hájit zájmy Spojených Států a jejich obyvatel proti úskočným Tagalům - to je despotismem, ale zvrhnout vůli většiny lidu jako učinili demokraté v Kentucky je legislativně a posadit na guvernerský stolec muže, který měl skoro o 4000 hlasů méně nežli republikánský jeho protivník, to není

despotismem, to je úplně v pořádku. Zde v naší zemi hanobit jednoho z největších mužův, jakého kdy zem tato zrodila a jednoho z nejlepších presidentův, jací kdy vládli v Bílém domě a naproti tomu k vůli politickému kapitálu vynáseti do nebe polovzdělaného barbara, Aguinalda, to je úplně v pořádku. Kdo je vlastně Aguinaldo, který si získal pojednou takovou lásku našich demokratů? Necháme mluvití prostá fakta. V r. 1896-1897 španělská vláda snažíc se ukončiti Tagalskou revoluci nabídlá Aguinaldovi a jeho soudruhům "bůdi" ve výši \$400,000, kterýž obnos na dvou bankách v Hong Kongu také uložil. Ale Aguinaldo se svými soudruhy o tento "bůdi" se nepohodl a na to podaly obě sporné strany u soudu v Hong Kongu proti sobě žaloby a veřejné rekordy soudní podávají nepopratélné důkazy, že Aguinaldo zaprodal svoji vlast' a své stoupence; vzor tomu však stav se nejprve dotomným proti své vlasti, stal se později věrolomným opět proti Španělsku a pozvedl novou revoluci. Dne 15. února 1899 ten "šlechtný, veliký vlastenec" Aguinaldo vydal ve hlavním městě stanu v Malolos rozkaz k zapléní Manily a zavrždění všech cizincův. Rozkaz ten psaný vlastní rukou Aguinaldovou později nalezneme, když musel prchatí před vítěznými pluky americkými. Generál Luna, vedle Aguinalda nejpejdnější vůdce Filipincův, nechťe více souhlasiti s diktátorstvím Aguinaldovým, poškozujícím prospěch země a filipinického lidu, byl zavržděn v stanu Aguinaldově osobní jeho stráží. To jest jen několik faktů ze života tohoto "šlechtného" vlastence, který nechtěl se prodati svoji vlasti a který nechtěl se i vraždí, aby zabil se osob nepohodných jeho plánům. A pro sobecké zájmy takového člověka má americký lid obětovat své dobro!

P. Havlíček ve svém listě dále praví: "Dělníku je více zaměstnaných nyní, ale o mnohoho mají vyšší plat? Jen v některých případech jim byla mzda zvýšena. Proč ale jsou ty stávky, proč pak zaměstnavatelé nezvyšují jim mzdy po dobrém?" dotazuje se náš přítel. Na to odpovídáme zase prostými fakty. Dělnictva za "blahoslavené" vlády demokratické v r. 1896 bylo zaměstnáno pouze 56 procent, ostatní zaháleli. V r. 1899 die dělnických statistických kancelářů zaměstnáno bylo 89 procent a 11 procent zahálejících bylo v nalezlo také zaměstnáno na západních farmách, kde byl veliký nedostatek dělnictva, ale jsou mnozí, již nechť obětovati pohodlí velkoměstského života namáhavé práci na farmě. Plat veškerého dělnictva byl zvýšen a tu p. Havlíčka odkazuje opět k statistice dělnických kancelářů. P. Havlíček neslyšel za tyto čtyry poslední roky, že některý dělník se sužil na žebráka prosícího za šálek polévky, jako se stalo za demokratické vlády. Co se týče stávek, tu nechť náš přítel si zapamatuje, že dělník nejprve musí mít práci a pak teprve může stávkovat. Když není práce jako v letech 1892-1896 aneb je jí málo, tu se každý dřív zubu nehty, aby uhlávil své živobytí a ani mu nenapadne stávkovat. Ale když je dostatek práce a zaměstnavatel potřebuje dělníka, tu je příhodový čas domáhati se zvýšení mzdy a proto také nejvíce stávek je v té době, když je nejvíce práce. Jsou zaměstnavatelé svědomití a jsou vyřídčovové a žádná strana nemůže za ně. Jakými přáteli dělnictva jsou demokratické stříbrní baroni, to se ukázalo v Colorado, kde padlo mnoho lidských životů v oběť vypuknuvší tam stávce horníkův. Vzdor tomu však nám ani nenapadne, abychom z toho vinili celou demokratickou stranu. Odpověděli jsme p. Havlíčkovi úplně na hlavní body jeho dopisu a jsme přesvědčeni, že bude-li drobet přemýšlet o naší odpovědi, že uzná, že je myse úplně v právu postavivše se pod prapor republikánský, poněvadž jak zkušenost tak historie nám dokazuje, jen pod tímto praporem naše zem a její obyvatelstvo prospívalo.

Penězokazství bývalo trůdny v Anglii smrti trestáno, což přimělo soudce, pronásledujícího rozuzdek nad mužem, pro zločin tu odvolaným, k následovnému výroku: "Nemohu vám dát milosti a vyhlazím vás k přivrazení se pro onen svět. Kdežto doufám, dostane se vám milosti, kterou s nepřítelstím dětem pro kredit papírové naší mzdy zde očekávají zaměstnavatelé. Bylo to trestem těžkým, avšak podléhali jakkoliv za slonů přímého trestu. Jedním, kterýž spáchalo mnoho štrap, bylo padlání dobytí záměrně léku proti nezdravosti, Boscotter's Stomach Bitter. Někdy je to oklamání. Pravě má náš současnou věztrosnou sadzku na hrdu hlavy. Zkusme ji proti nezdravosti, nácep a šťastně se stane."

Telegrafická Rakousko-Uhersko. - Vídeňská firma Fuchs & Loewy, obchodující s dřívím, dala zatkouti New-yorčana Hugona Reicha pro podvody vynáseti do nebe polovzdělaného barbara, Aguinalda, to je úplně v pořádku. Kdo je vlastně Aguinaldo, který si získal pojednou takovou lásku našich demokratů? Necháme mluvití prostá fakta. V r. 1896-1897 španělská vláda snažíc se ukončiti Tagalskou revoluci nabídlá Aguinaldovi a jeho soudruhům "bůdi" ve výši \$400,000, kterýž obnos na dvou bankách v Hong Kongu také uložil. Ale Aguinaldo se svými soudruhy o tento "bůdi" se nepohodl a na to podaly obě sporné strany u soudu v Hong Kongu proti sobě žaloby a veřejné rekordy soudní podávají nepopratélné důkazy, že Aguinaldo zaprodal svoji vlast' a své stoupence; vzor tomu však stav se nejprve dotomným proti své vlasti, stal se později věrolomným opět proti Španělsku a pozvedl novou revoluci. Dne 15. února 1899 ten "šlechtný, veliký vlastenec" Aguinaldo vydal ve hlavním městě stanu v Malolos rozkaz k zapléní Manily a zavrždění všech cizincův. Rozkaz ten psaný vlastní rukou Aguinaldovou později nalezneme, když musel prchatí před vítěznými pluky americkými. Generál Luna, vedle Aguinalda nejpejdnější vůdce Filipincův, nechťe více souhlasiti s diktátorstvím Aguinaldovým, poškozujícím prospěch země a filipinického lidu, byl zavržděn v stanu Aguinaldově osobní jeho stráží. To jest jen několik faktů ze života tohoto "šlechtného" vlastence, který nechtěl se prodati svoji vlasti a který nechtěl se i vraždí, aby zabil se osob nepohodných jeho plánům. A pro sobecké zájmy takového člověka má americký lid obětovat své dobro!

P. Havlíček ve svém listě dále praví: "Dělníku je více zaměstnaných nyní, ale o mnohoho mají vyšší plat? Jen v některých případech jim byla mzda zvýšena. Proč ale jsou ty stávky, proč pak zaměstnavatelé nezvyšují jim mzdy po dobrém?" dotazuje se náš přítel. Na to odpovídáme zase prostými fakty. Dělnictva za "blahoslavené" vlády demokratické v r. 1896 bylo zaměstnáno pouze 56 procent, ostatní zaháleli. V r. 1899 die dělnických statistických kancelářů zaměstnáno bylo 89 procent a 11 procent zahálejících bylo v nalezlo také zaměstnáno na západních farmách, kde byl veliký nedostatek dělnictva, ale jsou mnozí, již nechť obětovati pohodlí velkoměstského života namáhavé práci na farmě. Plat veškerého dělnictva byl zvýšen a tu p. Havlíčka odkazuje opět k statistice dělnických kancelářů. P. Havlíček neslyšel za tyto čtyry poslední roky, že některý dělník se sužil na žebráka prosícího za šálek polévky, jako se stalo za demokratické vlády. Co se týče stávek, tu nechť náš přítel si zapamatuje, že dělník nejprve musí mít práci a pak teprve může stávkovat. Když není práce jako v letech 1892-1896 aneb je jí málo, tu se každý dřív zubu nehty, aby uhlávil své živobytí a ani mu nenapadne stávkovat. Ale když je dostatek práce a zaměstnavatel potřebuje dělníka, tu je příhodový čas domáhati se zvýšení mzdy a proto také nejvíce stávek je v té době, když je nejvíce práce. Jsou zaměstnavatelé svědomití a jsou vyřídčovové a žádná strana nemůže za ně. Jakými přáteli dělnictva jsou demokratické stříbrní baroni, to se ukázalo v Colorado, kde padlo mnoho lidských životů v oběť vypuknuvší tam stávce horníkův. Vzdor tomu však nám ani nenapadne, abychom z toho vinili celou demokratickou stranu. Odpověděli jsme p. Havlíčkovi úplně na hlavní body jeho dopisu a jsme přesvědčeni, že bude-li drobet přemýšlet o naší odpovědi, že uzná, že je myse úplně v právu postavivše se pod prapor republikánský, poněvadž jak zkušenost tak historie nám dokazuje, jen pod tímto praporem naše zem a její obyvatelstvo prospívalo.

Telegrafická Rakousko-Uhersko. - Vídeňská firma Fuchs & Loewy, obchodující s dřívím, dala zatkouti New-yorčana Hugona Reicha pro podvody vynáseti do nebe polovzdělaného barbara, Aguinalda, to je úplně v pořádku. Kdo je vlastně Aguinaldo, který si získal pojednou takovou lásku našich demokratů? Necháme mluvití prostá fakta. V r. 1896-1897 španělská vláda snažíc se ukončiti Tagalskou revoluci nabídlá Aguinaldovi a jeho soudruhům "bůdi" ve výši \$400,000, kterýž obnos na dvou bankách v Hong Kongu také uložil. Ale Aguinaldo se svými soudruhy o tento "bůdi" se nepohodl a na to podaly obě sporné strany u soudu v Hong Kongu proti sobě žaloby a veřejné rekordy soudní podávají nepopratélné důkazy, že Aguinaldo zaprodal svoji vlast' a své stoupence; vzor tomu však stav se nejprve dotomným proti své vlasti, stal se později věrolomným opět proti Španělsku a pozvedl novou revoluci. Dne 15. února 1899 ten "šlechtný, veliký vlastenec" Aguinaldo vydal ve hlavním městě stanu v Malolos rozkaz k zapléní Manily a zavrždění všech cizincův. Rozkaz ten psaný vlastní rukou Aguinaldovou později nalezneme, když musel prchatí před vítěznými pluky americkými. Generál Luna, vedle Aguinalda nejpejdnější vůdce Filipincův, nechťe více souhlasiti s diktátorstvím Aguinaldovým, poškozujícím prospěch země a filipinického lidu, byl zavržděn v stanu Aguinaldově osobní jeho stráží. To jest jen několik faktů ze života tohoto "šlechtného" vlastence, který nechtěl se prodati svoji vlasti a který nechtěl se i vraždí, aby zabil se osob nepohodných jeho plánům. A pro sobecké zájmy takového člověka má americký lid obětovat své dobro!

P. Havlíček ve svém listě dále praví: "Dělníku je více zaměstnaných nyní, ale o mnohoho mají vyšší plat? Jen v některých případech jim byla mzda zvýšena. Proč ale jsou ty stávky, proč pak zaměstnavatelé nezvyšují jim mzdy po dobrém?" dotazuje se náš přítel. Na to odpovídáme zase prostými fakty. Dělnictva za "blahoslavené" vlády demokratické v r. 1896 bylo zaměstnáno pouze 56 procent, ostatní zaháleli. V r. 1899 die dělnických statistických kancelářů zaměstnáno bylo 89 procent a 11 procent zahálejících bylo v nalezlo také zaměstnáno na západních farmách, kde byl veliký nedostatek dělnictva, ale jsou mnozí, již nechť obětovati pohodlí velkoměstského života namáhavé práci na farmě. Plat veškerého dělnictva byl zvýšen a tu p. Havlíčka odkazuje opět k statistice dělnických kancelářů. P. Havlíček neslyšel za tyto čtyry poslední roky, že některý dělník se sužil na žebráka prosícího za šálek polévky, jako se stalo za demokratické vlády. Co se týče stávek, tu nechť náš přítel si zapamatuje, že dělník nejprve musí mít práci a pak teprve může stávkovat. Když není práce jako v letech 1892-1896 aneb je jí málo, tu se každý dřív zubu nehty, aby uhlávil své živobytí a ani mu nenapadne stávkovat. Ale když je dostatek práce a zaměstnavatel potřebuje dělníka, tu je příhodový čas domáhati se zvýšení mzdy a proto také nejvíce stávek je v té době, když je nejvíce práce. Jsou zaměstnavatelé svědomití a jsou vyřídčovové a žádná strana nemůže za ně. Jakými přáteli dělnictva jsou demokratické stříbrní baroni, to se ukázalo v Colorado, kde padlo mnoho lidských životů v oběť vypuknuvší tam stávce horníkův. Vzdor tomu však nám ani nenapadne, abychom z toho vinili celou demokratickou stranu. Odpověděli jsme p. Havlíčkovi úplně na hlavní body jeho dopisu a jsme přesvědčeni, že bude-li drobet přemýšlet o naší odpovědi, že uzná, že je myse úplně v právu postavivše se pod prapor republikánský, poněvadž jak zkušenost tak historie nám dokazuje, jen pod tímto praporem naše zem a její obyvatelstvo prospívalo.

Telegrafická Rakousko-Uhersko. - Vídeňská firma Fuchs & Loewy, obchodující s dřívím, dala zatkouti New-yorčana Hugona Reicha pro podvody vynáseti do nebe polovzdělaného barbara, Aguinalda, to je úplně v pořádku. Kdo je vlastně Aguinaldo, který si získal pojednou takovou lásku našich demokratů? Necháme mluvití prostá fakta. V r. 1896-1897 španělská vláda snažíc se ukončiti Tagalskou revoluci nabídlá Aguinaldovi a jeho soudruhům "bůdi" ve výši \$400,000, kterýž obnos na dvou bankách v Hong Kongu také uložil. Ale Aguinaldo se svými soudruhy o tento "bůdi" se nepohodl a na to podaly obě sporné strany u soudu v Hong Kongu proti sobě žaloby a veřejné rekordy soudní podávají nepopratélné důkazy, že Aguinaldo zaprodal svoji vlast' a své stoupence; vzor tomu však stav se nejprve dotomným proti své vlasti, stal se později věrolomným opět proti Španělsku a pozvedl novou revoluci. Dne 15. února 1899 ten "šlechtný, veliký vlastenec" Aguinaldo vydal ve hlavním městě stanu v Malolos rozkaz k zapléní Manily a zavrždění všech cizincův. Rozkaz ten psaný vlastní rukou Aguinaldovou později nalezneme, když musel prchatí před vítěznými pluky americkými. Generál Luna, vedle Aguinalda nejpejdnější vůdce Filipincův, nechťe více souhlasiti s diktátorstvím Aguinaldovým, poškozujícím prospěch země a filipinického lidu, byl zavržděn v stanu Aguinaldově osobní jeho stráží. To jest jen několik faktů ze života tohoto "šlechtného" vlastence, který nechtěl se prodati svoji vlasti a který nechtěl se i vraždí, aby zabil se osob nepohodných jeho plánům. A pro sobecké zájmy takového člověka má americký lid obětovat své dobro!

Telegrafická Rakousko-Uhersko. - Vídeňská firma Fuchs & Loewy, obchodující s dřívím, dala zatkouti New-yorčana Hugona Reicha pro podvody vynáseti do nebe polovzdělaného barbara, Aguinalda, to je úplně v pořádku. Kdo je vlastně Aguinaldo, který si získal pojednou takovou lásku našich demokratů? Necháme mluvití prostá fakta. V r. 1896-1897 španělská vláda snažíc se ukončiti Tagalskou revoluci nabídlá Aguinaldovi a jeho soudruhům "bůdi" ve výši \$400,000, kterýž obnos na dvou bankách v Hong Kongu také uložil. Ale Aguinaldo se svými soudruhy o tento "bůdi" se nepohodl a na to podaly obě sporné strany u soudu v Hong Kongu proti sobě žaloby a veřejné rekordy soudní podávají nepopratélné důkazy, že Aguinaldo zaprodal svoji vlast' a své stoupence; vzor tomu však stav se nejprve dotomným proti své vlasti, stal se později věrolomným opět proti Španělsku a pozvedl novou revoluci. Dne 15. února 1899 ten "šlechtný, veliký vlastenec" Aguinaldo vydal ve hlavním městě stanu v Malolos rozkaz k zapléní Manily a zavrždění všech cizincův. Rozkaz ten psaný vlastní rukou Aguinaldovou později nalezneme, když musel prchatí před vítěznými pluky americkými. Generál Luna, vedle Aguinalda nejpejdnější vůdce Filipincův, nechťe více souhlasiti s diktátorstvím Aguinaldovým, poškozujícím prospěch země a filipinického lidu, byl zavržděn v stanu Aguinaldově osobní jeho stráží. To jest jen několik faktů ze života tohoto "šlechtného" vlastence, který nechtěl se prodati svoji vlasti a který nechtěl se i vraždí, aby zabil se osob nepohodných jeho plánům. A pro sobecké zájmy takového člověka má americký lid obětovat své dobro!

Telegrafická Rakousko-Uhersko. - Vídeňská firma Fuchs & Loewy, obchodující s dřívím, dala zatkouti New-yorčana Hugona Reicha pro podvody vynáseti do nebe polovzdělaného barbara, Aguinalda, to je